

مرکز اسناد حقوق بشر ایران گزارش زیر را منتشر می‌کند:

«ارباب پنهانی: نهادهای اطلاعاتی موازی ایران»

اطلاعیه رسمی

پنجشنبه ۱۴ خرداد ۱۳۸۸ - ۰۴ ژوئن ۲۰۰۹

(نیوهیون، کانتیکت، 11 خرداد 1388) - گزارش جدید مرکز اسناد حقوق بشر ایران فعالیتهای مخفیانه و غیرقانونی نهادهای اطلاعاتی موازی که در دوران خاتمی، از 1376 تا 1384، فعال بودند را بررسی می‌کند. گروههای غیرقانونی‌ای که به عنوان نهادهای اطلاعاتی موازی شناخته می‌شوند وابسته به دستگاه‌های دولتی بیشماری مانند قوه قضاییه بودند اما کاملاً خارج از قوانین ایران عمل می‌کردند. عناصر محافظه‌کار از این گروه‌ها استفاده کردند تا تسلط خود بر اهرمهای قدرت در ایران را در دوران خاتمی تثبیت نمایند.

مأموران نهادهای موازی مسئول تهدید، ارباب و ساکت کردن اصلاح‌طلبان، مخالفان سیاسی و منتقدین جناح محافظه‌کار بودند. اهداف اولیه این مأموران روزنامه‌نگاران، فعالان دانشجویی و دیگر فعالان جامعه مدنی بودند. قربانیان این نهادها در بازداشتگاه‌هایی خارج از نظارت سازمان زندانهای کشور نگاه داشته می‌شدند. بعضی از این بازداشتگاه‌ها در آن زمان شناخته شده بودند و بعضی بعدها شناخته شدند و بعضی نیز هنوز ناشناخته باقی مانده‌اند. قربانیانی که در بازداشت غیرقانونی بودند، به طرز وحشیانه‌ای بازجویی شده و برای مدتهای طولانی در حبس انفرادی نگاه داشته می‌شدند. آنها حتی بعد از آزادی مورد اذیت و آزار قرار می‌گرفتند.

آزادی قربانیان که به جنایاتی از قبیل برهم زدن امنیت کشور، جاسوسی، تهیه اطلاعات به نفع دول خارجی و توهین و اهانت به مسئولین نظام متهم می‌شدند، معمولاً مشروط به موافقت آنها به تهیه اعتراف‌نامه‌ای که توسط نهادهای اطلاعات موازی دیکته شده و توسط رادیو و تلویزیون ایران پخش می‌شد بود. این اعترافات اجباری معمولاً تحت نظارت قضایی صورت می‌گرفت.

رنه ردمن، مدیر اجرایی مرکز اسناد حقوق بشر ایران می‌گوید: «وسعت دامنه این فعالیتهای مخفیانه در داخل و خارج از ایران نامعلوم است. ما امیدوار هستیم که این گزارش تعدادی از این فعالیتهای را افشا نماید. همچنین امید داریم که این فعالیتهای دیگر تکرار

نشوند».

برای تهیه این گزارش که هفتاد صفحه می‌باشد، مرکز اسناد حقوق بشر ایران با هشت نفر مصاحبه کرد. گزارش همچنین شامل توضیحی از فضای سیاسی ایران که منجر به ایجاد نهادهای اطلاعاتی موازی شد به همراه تحلیل تفصیلی از مدارک واقعی و فعالیتهای غیرقانونی آنها می‌باشد. مدارک واقعی شامل شهادتنامه‌های جامع از شهود است که به توضیح تجربیات آنها طی دستگیری، بازداشت و پس از آزادی از زندان می‌پردازد.

گزارش «ارعاب پنهانی: نهادهای اطلاعاتی موازی ایران» به زبان فارسی در پایگاه اطلاعاتی مرکز اسناد حقوق بشر ایران در <http://www.iranhrdc.org> موجود می‌باشد.

مرکز اسناد حقوق بشر ایران مؤسسه‌ای غیرانتفاعی می‌باشد که در سال 1383 توسط گروهی از پژوهشگران، فعالان، و تاریخدانان حقوق بشر تأسیس شد. کادر این مرکز که از وکلا و پژوهشگران حقوق بشر تشکیل شده است گزارشهای جامع و کامل از وضعیت حقوق بشر در ایران از زمان انقلاب 1357 تاکنون تهیه می‌کنند. هدف این مرکز تشویق گفتگوی آگاه بین محققین و عموم مردم در داخل و خارج از ایران می‌باشد. گزارشهای حقوق بشری و آرشیو اسناد حقوق بشر این مرکز در پایگاه اطلاعاتی آن برای دسترسی و آموزش عموم موجود می‌باشند.

گزارش «ارعاب پنهانی: نهادهای اطلاعاتی موازی ایران» به زبان فارسی

برای اطلاعات بیشتر درباره این گزارش با مرکز اسناد حقوق بشر ایران تماس بگیرید:

مرکز اسناد حقوق بشر ایران

203-772-2218

info@iranhrdc.org